

AS PERSOAS TRABALLADORAS TEÑEN DEREITOS FRONTE AOS RISCOS DA EXPOSICIÓN Á CALOR

UGT continúa coa campaña sobre “Ondas de calor e temperaturas extremas” para recordar ás empresas que están obrigadas a protexer a saúde dos traballadores e traballadoras das temperaturas elevadas

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadoras e Traballadores (UGT) puxo en marcha unha campaña para advertir do perigo que poden supoñer as altas temperaturas na saúde dos traballadores e traballadoras, especialmente naquelas que desenvolven a súa actividade ao aire libre.

Durante 2024 producíronse 103 accidentes debidos a insolacións, 93 accidentes ocasionados por irradiación de luz ou temperaturas extremas. Un total de 196 accidentes laborais, un deles mortal, que se poderían evitar.

Por iso, o sindicato recalca na súa campaña que as empresas teñen a obriga de protexer a saúde das persoas traballadoras e implementar medidas destinadas a evitar as consecuencias que pode ter a calor na saúde das persoas traballadoras.

É esencial realizar unha avaliación de riscos laborais na que se contemple a exposición a altas temperaturas, e na que se teñan en conta tanto as características do posto de traballo como as condicións persoais e o estado biolóxico coñecido da persoa traballadora. En función dos resultados desta avaliación, a empresa deberá adoptar medidas preventivas, incluídas as organizativas.

Ademais, no caso de que existan alertas ou avisos meteorolóxicos de nivel laranxa ou vermello, e cando as medidas preventivas non garantan unha protección eficaz, será obrigatorio adaptar as condicións de traballo. Isto inclúe a posibilidade de reducir ou modificar a xornada laboral en función das condicións climáticas.

Para iso, resulta imprescindible a elaboración de protocolos específicos que protexan ás persoas traballadoras con dereitos fronte aos riscos da exposición á calor, e cuxa formación é necesaria para evitar accidentes.

Nesta ligazón podes acceder a máis información:

<https://www.ugtgalicia.org/persoas-traballadoras-tenen-dereitos-fronte-aos-riscos-da-exposicion-calor>

Infradeclaración dos accidentes laborais por esta causa

UGT considera ademais que existe unha infradeclaración dos accidentes laborais provocados polos

efectos da calor. É fundamental mellorar a notificación deste tipo de sinistros porque, para adoptar políticas preventivas eficaces, é esencial coñecer a verdadeira magnitude do problema.

UGT MOBILIZOUSE "POLA PAZ, POLO FIN DO XENOCIDIO" NAS CIDADES E VILAS GALEGAS

Redacción.- UGT-Galicia mobilizouse este sábado nas cidades e vilas galegas "Pola paz, polo fin do xenocidio" dentro da Xornada Estatal polo Fin do Xenocidio en Gaza convocada en toda España. Nestas concentracións denunciouse que xa levamos dous anos de xenocidio televisado, 75 anos de ocupación, 50.000 persoas asasinadas, 350.000 desaparecidos e 2.000.000 de gazatíes desprazados.

O que está a ocorrer en Gaza é un xenocidio que ten como obxectivo final o exterminio e a limpeza étnica de máis de dous millóns de gazatíes, a metade dos cales son menores. Este é o criminal proxecto de Netanyahu, co apoio incondicional de Trump.

Tras a ruptura do precario cesamento do fogo o 18 de marzo, a violencia escalou. Estamos ante un dos momentos máis crueis e mortíferos da matanza que o goberno israelí leva vinte meses perpetrando contra

unha poboación civil inocente, desarmada e indefensa.

Todos os días as tropas de Israel perpetrar unha infinidade de crimes de guerra. Todos os días bombardean hospitais, escolas, refuxios ou tendas de campaña. Todos os días des-

trúen vivendas, campos de cultivo, infraestruturas de auga potable e saneamento, sen máis propósito que o exterminio e que Gaza sexa inhabitable. Todos os días criban a homes, mulleres e nenos que só claman por axuda.

Á extrema violencia das bombas súmase o rigor dun asedio que condena á fame total a dous millóns de gazatíes. A ONU asegurou que 14.000 bebés poderían morrer en Gaza se a axuda humanitaria non chega a tempo.

OS TRABALLADORES E TRABALLADORAS DA HOSTALERÍA DA PROVINCIA DA CORUÑA DIN "ABONDA XA!"

Celebráronse asembleas na Coruña, Santiago e Ferrol

Redacción.- Os traballadores e traballadoras do sector da hostalería da provincia da Coruña din "Abonda xa!" pola actitude que está a manter a patronal.

Esta semana celebráronse asembleas na Coruña, Santiago e Ferrol e en todas elas os traballadores e traballadoras amosaron a súa indignación e rexeitamento ante a actitude da patronal nun sector que está a marcar ano tras ano récord de beneficios, mentres as condicións laborais non melloran e as cargas de traballo non deixan de medrar.

A patronal segue a bloquear a negociación, conxelando os salarios e pretende ir máis aló recortando dereitos, por exemplo, anulando o cobro íntegro durante as baixas médicas.

A mensaxe trasladada nas asembleas foi clara, se na próxima reunión

mantense esta actitude, os traballadores e traballadora non van calar.

O PERSOAL DO SERVIZO DE COCIÑA DO QUIRÓN DA CORUÑA MOBILÍZASE PARA DENUNCIAR AS SÚAS CONDICIÓNS LABORAIS

Redacción.- Os traballadores e traballadoras do servizo de cociña do hospital Quirón da Coruña concentráronse o martes e mércores fronte ao centro de saúde para denunciar as nefastas condicións laborais que están a sufrir.

Concretamente, denuncian reducións continuas nos cadros de persoal, modificacións dos calendarios e quendas, así como sobrecargas de traballo.

Todo isto conduce tanto á merma das condicións laborais como da propia calidade do servizo que se presta aos doentes. Detrás disto, hai unha clara aposta por parte da empresa SPS polos menús de cátering e pola comida conxelada.

A FUNDACIÓN LUÍS TILVE E A UNIVERSIDADE INTERNACIONAL MENÉNDEZ PELAYO ABREN O PRAZO DE INSCRICIÓN PARA O CURSO “A MEMORIA DA DITADURA”

Redacción.- A Fundación Luís Tilve e a Universidade Internacional Menéndez Pelayo abren o prazo de inscrición para o curso “A memoria da Ditadura”. Cando se cumpren 50 anos da morte do Ditador, Francisco Franco, e por primeira vez un sistema democrático se prolonga máis no tempo que a Ditadura, a Fundación Luis Tilve considerou que era o momento de recapitular e analizar unha etapa clave do noso pasado dende a rigorosidade histórica e o estudo metodolóxico, ferramentas claves para evitar a repetición de pretéritos infames e fomentar o coñecemento e a información fronte ós bulos e ó negacionismo histórico.

Con ese motivo, organizouse, coa Universidade Internacional Menéndez Pelayo, o curso “A Memoria da Ditadura. Análises historiográficos do réxime Franquista”, que se celebrará entre os días 26 e 27 de setembro na Facultade de Xeografía e Historia da Universidade de Santiago de Compostela.

O curso ten como obxectivo fomentar os valores democráticos entre a cidadanía, especialmente entre os máis mozos, e formar a historiadores e profesores na necesidade de contribuír ó coñecemento veraz da nosa historia contemporánea.

Para elo, se contará con destacados historiadores e xornalistas de toda España, tales como Xosé M. Núñez Seixas, premio Nacional de Ensaio de 2019, catedrático da USC e vicepresidente do Consello da Cultura Galega, que abrirá a xornada do venres 26 de setembro, coa conferencia: “Nacionalismo en tempos de Nacionalcatolicismo”. Seguiralle o catedrático

de “Os ricos de Franco”, gañador do premio internacional Rodolfo Walsh e colaborador da cadena Ser, Le Monde Diplomatique, ou Tiempo, entre outros, que dará a conferencia: “Franco S.A. e os ricos magnates da Ditadura”.

Xa pola tarde, o catedrático da USC, Emilio Grandío Seoane, coordinador do Grupo de Investigación HISPONA, do Proxecto Europeo sobre a cultura do fascismo e antifascismo (EUCODE) e da Rede Española de Estudos Históricos de Intelixencia (RESHINT), presentará os resultados das súas últimas pescudas coa disertación “A información, pilar da ditadura, orixes e desenvolvemento dos servizos de intelixencia en España”. A continuación, Manuela Aroca Mohedano, da Universidade Carlos III de Madrid, investigadora do proxecto “A reconstrución do sindicalismo socialista” e directora do proxecto “Censo unificado de represaliados da UGT durante o Franquismo” coa Fundación Francisco Largo Caballero, disertará sobre a “Resistencia internacional e clandestinidade da UGT durante o Franquismo. O longo camiño do sindicato cara a democracia”. Continuará o catedrático de Historia pola Universidade de Vigo, Julio Prada Rodríguez, quen tratará sobre “Franquismo e represión de xénero en Galicia”. Pechará a xornada o recoñecido xornalista de investigación e doutor en historia pola Universidade de Alicante, Mariano Sánchez Soler, autor

de “Os ricos de Franco”, gañador do premio internacional Rodolfo Walsh e colaborador da cadena Ser, Le Monde Diplomatique, ou Tiempo, entre outros, que dará a conferencia: “Franco S.A. e os ricos magnates da Ditadura”.

A xornada do sábado 27 comezará coa conferencia maxistral do historiador da Universidade de Grenoble (Francia) Nicolás Sesma, falará sobre “O Réxime franquista. Unha comparativa histórica”. A continuación, a xornalista Montse Fajardo Pérez, que centrou a súa actividade dos últimos anos na investigación e a recuperación da memoria histórica dende unha perspectiva feminista, presentará os resultados da súa última investigación “O Padroado de Protección á Muller. Un exemplo da subordinación de xénero baixo o réxime Franquista”. O curso pecharase coa Mesa Redonda “A procura da liberdade baixo o Réxime Franquista. Unha nova xeración en pos da democracia”, na que participarán Fernando González Laxe, expresidente da Xunta de Galicia; Salvador Fernández Morera, expresidente da Deputación de A Coruña; José López Orozco, exalcalde de Lugo; e Emilio Pérez Touriño, expresidente da Xunta de Galicia, e que será moderada polo decano da Facultade de Xeografía e Historia, Antonio Míguez Macho. Na clausura intervirá o decano, xunto a Guillermo Pérez Agulla, director do curso, e María Jesús Lorenzo Modia, directora da UIMP Galicia.

Os interesados no curso xa poden facer a matrícula na dirección: https://ccd.uimp.es/agenda-link.html?id_actividad=65ZW&anyaca=2025-26

UGT e CCOO ESIXIMOS AOS GRUPOS PARLAMENTARIOS A TRAMITACIÓN INMEDIATA DA LEI DE REDUCCIÓN DE XORNADA ÁS 37,5 HORAS SEMANAIS

Ambos os sindicatos emprazan aos grupos parlamentarios a retirar as emendas á totalidade para que polo Parlamento debátase unha medida anhelada pola inmensa maioría da sociedade

Redacción.- O anuncio do Goberno sobre o aprazamento do debate das emendas á totalidade á lei que establece a xornada máxima legal en 37,5 horas semanais, previsto inicialmente para o 22 de xullo, constitúe unha decisión que non compartimos, xa que apraza o avance na consolidación de dereitos laborais amplamente apoiados pola cidadanía.

A lei de redución de xornada non só recoñece o dereito ao descanso e á conciliación da vida persoal e laboral, senón que impulsa unha repartición máis xusta do tempo de traballo e dos beneficios xerados. Ademais, reforza o dereito á desconexión e garante a implantación dun rexistro eficaz e veraz da xornada laboral, combatendo dunha vez por todas as horas extraordinarias que non se pa-

gan, non se cotizan e non se declaran.

O atraso non xustificable do trámite da lei está a ter efectos directos no mundo do traballo, privando dun dereito á maioría das persoas traballadoras e, sobre todo, ás máis vulnerables que sofren a precariedade de longas xornadas non retribuídas e contratos a tempo parcial involuntario, afectando máis intensamente ás mulleres.

A incerteza tamén está a bloquear as mesas de negociación colectiva, onde moitas patronais escúdanse na falta de claridade lexislativa para frear avances. Este bloqueo pode desembocar nun outono especialmente conflitivo en termos laborais.

Por todo iso, reclamamos con ur-

xencia que se renove de forma inmediata a tramitación parlamentaria desta lei, nada do diálogo social e froito do acordo entre o Goberno, UGT e CCOO. Esiximos, ademais, a retirada das emendas á totalidade presentadas por algúns grupos parlamentarios, que impiden o debate democrático dunha norma de profundo calado social.

Queremos que todos os partidos poidan expresar e debater abertamente a súa posición ante a cidadanía e, en particular, ante a clase traballadora, sobre uns dereitos tan demandados como necesarios.

UGT e CCOO continuaremos impulsando un proceso sostido de mobilización social. A próxima cita será o 22 de xullo en Madrid, cunha gran asemblea sindical unitaria.

UGT MOSTRA A SÚA PREOCUPACIÓN ANTE A SENTENZA DO TRIBUNAL SUPREMO SOBRE A INDEMNIZACIÓN POR DESPEDIMENTO IMPROCEDENTE

Redacción.- Á espera de coñecer o texto íntegro da sentenza, ditada pola maioría do Pleno da Sala do social do Tribunal Supremo, o sindicato manifesta a súa profunda preocupación por unha decisión que, segundo foi adiantada en nota de prensa oficial, desprotexe o contrato de traballo e consolida unha lexislación que o Comité Europeo de Dereitos Sociais (CEDS) considerou contraria ao artigo 24 da Carta Social Europea.

O Estado español, previa autorización das Cortes Xerais e con ditame do Consello de Estado que advertía do carácter vinculante da Carta Social Europea e das decisións do CEDS, aceptou someterse ao Protocolo de Reclamacións Colectivas do Consello de Europa. Froito dese compromiso internacional, tanto UGT primeiro, como CCOO despois, interpuxemos reclamacións que deron lugar a decisións contundentes do CEDS. Estas decisións non poden ser reducidas a meras declaracións simbólicas. Converter en papel mollado os resultados destes procedementos debilita a seguridade xurídica, desprestixia as nosas institucións e cuestiona o valor dos compromisos internacionais ratificados por España.

Desatender o resolvido polo órgano de garantías da Carta Social Europea nun pro-

cedemento contradictorio ao que España comprometeuse a acadar supón unha regresión na tutela de dereitos fundamentais. A sentenza, tal como foi anticipada, responde a unha lóxica puramente empresarial, que descoñece o desequilibrio estrutural de poder nas relacións laborais e lexítima un modelo de despedimento libre, barato e inxusto.

Polo consignado na nota de prensa, a posición do TS español segue lamentablemente o mal exemplo da Corte de Casación francesa. Con todo, a resposta da doutrina xurídica francesa, a súa xudicatura de instancia e os sectores profesionais do país veciño foi clara e firme: elaborar argumentos xurídicos sólidos, aplicar o control de convencionalidade e ditar sentenzas que, caso por caso, desprazasen os topes indemnizadores cando resultaban manifestamente inadecuados ou non disuasorios. Así o acreditan múltiples resolucións de tribunais de apelación galos como os de Douai ou Grenoble, ditadas con posterioridade ás sentenzas da Corte francesa. Esta situación francesa – a situación italiana é distinta polo seu Tribunal de garantías Constitucional que asumiu a doutrina do

CEDS- que non queremos para España, fai necesaria a actuación dos outros poderes do Estado, o executivo e o lexislativo, para acomodar a regulación española ás normas internacionais que nos obrigan e que nos comprometemos a respectar.

En España, tanto o Tribunal Constitucional como a Sala Terceira do Tribunal Supremo sostiveron que os tratados internacionais de dereitos humanos e a doutrina dos órganos que os interpretan forman parte do canon constitucional de protección. Así o reafirmou o propio Supremo na súa Sala do Contencioso na súa sentenza do 29 de maio de 2025, que recoñeceu ex-

presamente que as decisións dos órganos que interpretan os tratados internacionais deben ser integradas no Dereito interno.

Atopámonos, por tanto, ante un escenario de ruptura doctrinal que o Tribunal Constitucional deberá corrixir, como xa fixo en ocasións anteriores. O Estado non pode incumplir de forma persistente unha norma internacional ratificada —a Carta Social Europea revisada— sen vulnerar o artigo 96 da Constitución Española. Por iso, acudiremos tanto ás instancias nacionais, TC, como

internacionais TJUE, TEDH, que dependen do mesmo Tratado do Consello de Europa, como ao propio CEDS, en defensa das persoas traballadoras, e no que entendemos que é o debido respecto ás normas internacionais de dereitos humanos.

España non pode seguir violando a Carta Social Europea mantendo unha regulación do despedimento improcedente manifestamente ilegal, que permite aos empregadores extinguir contratos laborais sen causa efectiva e cun

custo irrisorio. Por iso, máis aló da nosa esperanza en que o TC reoriente a doutrina da maioría da Sala IV do TS, esiximos unha reforma urxente da lexislación laboral que protexa de forma real e efectiva ás persoas traballadoras fronte a decisións arbitrarias ou inxustas dos seus empregadores. O contrato de traballo, como pedra angular do Estado social, non pode seguir sendo un vínculo débil, fráxil e desprotexido. Urxe cambiar a lei. Urxe cumprir coa Constitución. Urxe defender o traballo con dereitos.

DESCONEXIÓN DIXITAL E SAÚDE MENTAL: A VERDADEIRA CARA DO ABSENTISMO

UGT lanza o seu informe sobre “Desconexión dixital e saúde mental: a verdadeira cara do absentismo”, poñendo o foco na hiperconectividade laboral, a vulneración do dereito á desconexión dixital e o seu impacto nocivo na saúde mental das persoas traballadoras

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadoras e Traballadores (UGT) publicou un informe que pon de relevo a constante vulneración do dereito á desconexión dixital e as consecuencias que provoca na estabilidade psicolóxica das persoas traballadoras.

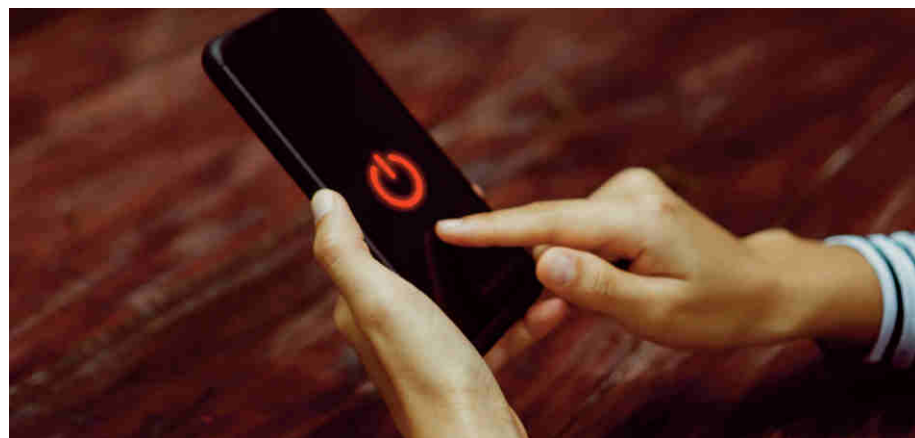
Nas últimas semanas, desatouse unha campaña de criminalización contra quen, por causa de enfermidade, non poden ir ao seu traballo. Fíxose énfase en afirmacións directamente incertas ou malintencionadas, como incluír dentro do termo absentismo dereitos consolidados e imprescindibles como os de maternidade ou paternidade, o falecemento dun familiar, as vacacións, accidentes de traballo ou a imposibilidade de ir traballar por estar enfermo.

Desde UGT consideramos que se está desviando o debate para non falar de diferentes prácticas empresariais que teñen efecto na saúde mental das persoas traballadoras, como pode ser o masivo incumprimento da obrigatoria desconexión dixital.

Os datos que desenmascaran o absentismo laboral

Aínda que a desconexión dixital adoita ser un aspecto que se pon de relevo no período vacacional, a súa inobservancia leva a calquera momento do ano ou do día. En consecuencia, UGT acaba de presentar un novo estudo co título DESCONEIXIÓN DIXITAL: DESENMASCARANDO O ABSENTISMO, onde podemos atopar datos tan contundentes como:

Unha persoa traballadora recibe, de media, ao redor de 120 correos corpora-

tivos ao día. Un 10% das persoas traballadoras revisa a súa bandexa de entrada de forma compulsiva (constantemente) e outro 10% consúltao polo menos unha vez por hora.

Os chats enviados fóra do horario laboral habitual, de 9 a 5, alcanzan unha media de 58 mensaxes por persoa, que se lanzan antes ou despois do horario laboral.

Un 40% das persoas traballadoras están en liña ás 6 am, revisando o seu correo electrónico para coñecer as prioridades do día.

Ás 22:00, un terzo volve revisar as súas bandexas de entrada. Como consecuencia, conséntase o nacemento dun terceiro pico de traballo ao redor da cea, cunha duración aproximada dunha hora.

En función destas cifras, podemos afirmar que é un feito demostrado e demostrable que a capilarización das novas tecnoloxías empuxa ás persoas para traballar fóra do seu horario de traballo. A presión psicolóxica que exerce esta pe-

renne instantaneidade sobre as persoas ten un impacto nocivo e duradeiro no equilibrio psicolóxico de calquera persoa.

Protexer a saúde mental pasa por garantir a desconexión dixital

En consecuencia, o sindicato propón unha serie de medidas baixo o lema “Protexer a saúde mental; garantir a desconexión”, tales como elevar o Dereito á Desconexión Dixital á categoría de dereito fundamental, promulgar unha reforma lexislativa que blinde o exercicio deste dereito, incardinarlo como un elemento máis dentro do ámbito da protección fronte aos riscos laborais e a vixilancia da saúde e, finalmente, enfocar o deber “in vigilando” do empregador para que non se permitan abusos fóra de horario.

En definitiva, debemos canalizar o debate do absentismo en como protexer a saúde das persoas traballadoras mediante un dereito real e efectivo á desconexión dixital.